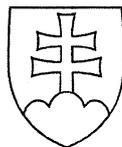

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava I	
14 -03- 2008	
Podateľ: <i>RP</i>	Číslo prílohy:
Prílohy:	<i>1/0</i>

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa *14.3.2008*
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa *31.3.2008*

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Soni Langovej v právnej veci navrhovateľky: **Markíza-Slovakia spol. s r. o.**, Blatné, Bratislavská č. 334/18, IČO: 31 444 873, zastúpenej **Mgr. Zuzanou Zlámalovou**, advokátkou v Bratislave, Trnavská č. 11, pracovisko Bratislavská č. 1/a, Bratislava proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Bratislava, Kolárska č. 6, P.O.Box 155, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/2/2007 z 23. januára 2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/2/2007 z 23. januára 2007 **potvrdzuje**.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok v sume 2 000 Sk do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Odporkyňa – Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len Rada) v správnom konaní č. 815-PgO/O-2173/2006 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1, písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení platnom do 31.12.2007 (ďalej len zák. č. 308/2000 Z. z.) postupujúc podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z., s poukazom na ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 5, písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodnutím č. RP/2/2007 z 23. januára 2007 v bode č. I. uložila navrhovateľke pokutu vo výške 200.000 Sk za to, že porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 19.6.2006 o cca 19.25 hod. odvysielala v programe „Reflex“ príspevok o manželoch prevádzkujúcich sadomasochistický salón, ktorý by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. V bode č. II. tohto rozhodnutia podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona upozornila navrhovateľku na porušenie zákona - povinnosti stanovenej v § 20 ods. 4 zákona tým, že pri zaradení tohto programu do vysielania nezohľadnil jeho vekovú vhodnosť pre maloletých a v bode č. III. rozhodla,

že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona tým, že predmetný príspevok odvysielala bez uplatnenia Jednotného systému označovania programov (ďalej len „JSO“) v súlade s podmienkami, ktoré určila Rada, za čo jej podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods.3 písm. c/ uvedeného zákona uložila pokutu vo výške 100.000 Sk .

Svoje rozhodnutie Rada odôvodnila okrem iného zhora uvedenými zákonnými ustanoveniami, prepisom príslušnej časti programu „Reflex“ – príspevku o sadomasochistickom salóne, keď neuznajúc argumenty navrhovateľky uvedené v jej vyjadrení, citujúc odbornú psychiatrickú literatúru zaraďujúcu sadomasochizmus do kategórie sexuálnych deviácií, konštatovala, že tento príspevok mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav najmä preto, že odľahčená resp. zábavná prezentácia deviantného sexuálneho správania, akým je prijímanie resp. spôsobovanie bolesti (liatie horúceho vosku na nahé ľudské telo), ponižovanie partnera, jeho nútenie do absurdností (konzumácia olomouckých syrčekov), prezentácia nástrojov na mučenie (dve brvná, v ktorých sú otvory pre hlavu a ruky), to všetko za účelom sexuálneho uspokojenia a za finančnú protihodnotu (...„lekce nejenom s dominou, ale i s otrokyní, tak je potom ta cena vyšší. Může být i 2500 i 3000“) v čase pred 20.00 hod. a navyiac bez vyjadrenia odborníka z oblasti sexuológie, ktorý by priblížil prezentovanú problematiku.

Vychádzajúc z uvedeného v tomto programe navrhovateľka nezohľadnila jeho vekovú vhodnosť, program označila ako nevhodný do 12 rokov. Urobila tak v rozpore s čl. V. ods. 1 JSO, podľa ktorého vysielateľ označí programy piktogramom 18 ako nevhodné a neprístupné pre maloletých, ak obsahujú skutočnosti uvedené pod písm. d/ a f/.

Týmto podľa odporokyne navrhovateľka porušila povinnosti stanovené zákonom, z dôvodu ktorého jej potom odporkyňa uložila sankcie. Výšku sankcií odôvodnila ustanoveniami § 67 ods. 3, písm. c/ a § 67 ods. 5, písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. závažnosťou správneho deliktu a odvysielaním príspevku pred 20.00 hod., trvaním príspevku 4 min. 34 sek., pričom nevhodný obsah predstavoval prevažujúcu časť príspevku, mierou zavinenia, keď navrhovateľka opakovane porušila ustanovenie § 20 ods. 3, 4 a 5 zákona č. 308/2000 Z. z. ako aj rozsahom a dosahom vysielania – navrhovateľka je multiregionálnym vysielateľom s dosahom vysielania na väčšine územia Slovenskej republiky.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka v zákonnej lehote opravný prostriedok na súde, domnievajúc sa, že vysielaním predmetného príspevku nedošlo k porušeniu ustanovení § 20 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z., pretože v príspevku išlo o sondu do spoluzitia dvoch ľudí a dvojica prezentovala svoju činnosť na báze čisto informačno-zábavnej. Namietala, že dvojica sa nevenovala detailne jednotlivým sadomasochistickým praktikám, neprezentovala ich vizuálne ani verbálne. Podľa názoru navrhovateľky vyznenie príspevku bolo skôr publicistické, v niektorých častiach až zábavno-komické. Obsah relácie podľa navrhovateľky plne korešpondoval s formátom relácie, ktorý chce rozprávať aj o tabuizovaných témach, ktoré nie sú vždy len pozitívne, ale majú slúžiť aj k zamysleniu a poučeniu. Podľa názoru navrhovateľky verejnosť včítane maloletých detí má právo urobiť si na podklade odvysielaného názor na danú tému. Navrhovateľka sa domnieva, že vzhľadom na odznené informácie tieto neboli takého charakteru, ktoré by nebolo možné v súlade so zákonom odvysielat' v čase medzi 6.00 h a 22.00 h, teda informácie takého charakteru, ktoré by boli vo svojej podstate schopné reálne ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých. Mala preto za to, že aj označenie danou vekovou vhodnosťou bolo v súlade s citovaným ustanovením zákona.

Vytýkala odporkyňa, že vo svojom rozhodnutí neprihliadla na celkový obsah príspevku, jeho vyznenie, spôsob spracovania a možný reálny dosah na maloletých. Namietala, že nedošlo k žiadnej pozitívnej prezentácii akéhokoľvek deviantného sexuálneho správania. V celkovom kontexte odvysielaného mala za to, že príspevok možno vnímať ako spôsob relevantného prežívania sexuálneho života manželského páru, ktorý je určitým spôsobom, hlavne frekvenciou výskytu osôb ochotných hovoriť o svojom sexuálnom živote, nezvyčajný oproti bežnému štandardu. Trvala na tom, že výrazové prostriedky a spôsob

spracovania ničím nevymedzili z noriem etického a morálneho kódexu a miery adekvátnej zrozumiteľnosti pre danú kategóriu.

Navrhovateľka taktiež namietala, že výška uloženej súhrnnej pokuty je vzhľadom na mieru zavinenia, rozsah a dosah údajného porušenia neadekvátne a nedostatočným spôsobom odôvodnená.

Žiadala preto rozhodnutie odporkyne č. RP/2/2007 z 23. januára 2007 zrušiť a vrátiť vec odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku s poukazom na ustanovenie § 20 ods. 3, 4 a 5 zákona č. 308/2000 Z. z. uviedla, že hoci z hľadiska obsahu odvysielaného príspevku súhlasí s názorom navrhovateľky, že „verejná včítane maloletých detí má právo urobiť si na podklade odvysielaného názor na danú tému“, pri odvysielanom príspevku treba dbať na formu príspevku, resp. spôsob spracovania tejto témy. Mala za to, že navrhovateľka pri spracovaní príspevku nedostatočne zohľadnila skutočnosť, že sadomasochizmus je odbornou psychiatrickou literatúrou zaradovaný medzi sexuálne deviácie, pričom pri navrhovateľkou uvádzaného „zábavno-komického“ spôsobu odvysielania príspevku boli odvysielané i ukážky niektorých sadomasochistických praktík.

Odporkyňa nepoprela, že príspevok bol primárne zameraný na prezentáciu životného štýlu manželskej dvojice prevádzkujúcej erotický sadomasochistický salón, avšak sekundárne poskytol informácie o praktike samotnej.

Poukázala na to, že maloletí často nie sú schopní pochopiť obsah takýchto scén a v tomto prípade najmä prezentáciu sexuálneho správania, nevedia pochopiť motív takéhoto správania a ani prípadné dôsledky konania, čo môže viesť k neželateľným následkom.

Ďalej poukázala i na skutočnosť, že všetky odprezentované sexuálne služby boli poskytované za finančnú protihodnotu.

Odporkyňa preto zotrvala na svojom stanovisku v podstate vyslovenom už v napadnutom rozhodnutí, že povrchná a „zábavno-komická“ prezentácia životného štýlu manželov žijúcich „nezvyčajným“ sexuálnym životom a prevádzkujúcich erotický salón, v ktorom sú za odplatu poskytované sadomasochistické služby, spolu s ukázkami niektorých sadomasochistických praktík, to všetko za účelom sexuálneho uspokojenia a za finančnú protihodnotu, v čase od 19.45 hod. bez vyjadrenia odborníka z oblasti sexuológie resp. psychiatrie, je svojím obsahom spôsobilá ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav a je v rozpore s ustanovením § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z..

Taktiež zdôraznila, že neoznačenie programu, v ktorom sa vyskytli deviantné sexuálne scény, ako nevhodného a neprístupného pre maloletých je porušením zákona - § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z..

Pri namietanej výške uložených pokút poukázala na ustanovenia § 67 ods. 3, písm. c/ a § 67 ods. 5, písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. a odôvodnenie svojho rozhodnutia v tejto časti.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., navrhla napadnuté rozhodnutie ako zákonné potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej iba „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP a § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal v rozsahu opravného prostriedku v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP napadnuté rozhodnutie odporkyne na nariadenom pojednávaní (§ 250g ods. 1 v spojení s § 250i ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z porovnania opravného prostriedku a obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že medzi účastníkmi skutkový stav nebol sporný. Navrhovateľka nepoprela, že v programe

„Reflex“ dňa 19.6.2006 o cca 19.25 hod. odvysielala príspevok o manželoch prevádzkujúcich sadomasochistický salón. Sporný nebol ani obsah príspevku ani jeho znenie.

Takto potom podľa obsahu odvolania bolo úlohou najvyššieho súdu posúdiť, či Rada nepochybila, keď v napadnutom rozhodnutí prijala záver o porušení ustanovenia § 20 ods. 3, 4 a 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) s odkazom na v tom čase účinný článok V ods. 1, písm. c/ a ods. 5 JSO., podľa ktorého je vysielateľ povinný označiť programy ako nevhodné a neprístupné pre maloletých, ak obsahujú najmä sexuálne alebo erotické scény spojené s prejavmi násillia, reprezentované znásilnením, resp. násillím v spojení so sexuálnym správaním alebo sexuálnymi deviáciami a je povinný zaradiť nevhodné a neprístupné programy pre maloletých do vysielania medzi 22.00 hod. a 6.00 hod..

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielateľ v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod..

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých.

Podstatnou námietkou navrhovateľky bolo tvrdenie, že vyznenie príspevku predstavujúceho partnerskú dvojicu prevádzkujúcu sadomasochistický salón bolo skôr publicistické, v niektorých častiach až zábavno-komické, že obsah relácie plne korešpondoval s formátom relácie, ktorý chce rozprávať aj o tabuizovaných témach, ktoré nie sú vždy len pozitívne, ale majú slúžiť aj k zamysleniu a poučeniu a že vzhľadom na odznené informácie tieto neboli takého charakteru, ktoré by nebolo možné v súlade so zákonom odvysielateľ v čase medzi 6.00 h. a 22.00 h..

Po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia z hľadiska námietok navrhovateľky vznesených v odvolaní najvyšší súd vychádzajúc z preukázaného skutkového stavu veci, citovaných zákonných ustanovení a článku V JSO zastáva názor, že námietky navrhovateľky neobstoja. Záver Rady v napadnutom rozhodnutí je vyargumentovaný v súlade so zákonom úvahami, ktoré zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uváženia a pre ich kompletnosť a priliehavosť, ako boli uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ne súd i poukazuje.

Podľa odporkyne možné ohrozenie maloletých vyplývalo predovšetkým zo spôsobu spracovania príspevku – jeho formy.

Najvyšší súd sa stotožnil najmä so záverom odporkyne, že odľahčená resp. zábavná prezentácia deviantného sexuálneho správania, akým je prijímanie resp. spôsobovanie bolesti (liatie horúceho vosku na nahé ľudské telo), ponižovanie partnera, jeho nútenie do absurdností (konzumácia olomouckých syrčekov), prezentácia nástrojov na mučenie (dve brvná, v ktorých sú otvory pre hlavu a ruky), to všetko za účelom sexuálneho uspokojenia a za finančnú protihodnotu, navyiac bez vyjadrenia odborníka z oblasti sexuológie, ktorý by priblížil prezentovanú problematiku, mohla ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. Stotožnil sa i so záverom odporkyne, že navrhovateľka pri spracovaní príspevku nedostatočne zohľadnila skutočnosť, že sadomasochizmus je odbornou psychiatrickou literatúrou zaraďovaný medzi sexuálne deviácie. Aj najvyšší súd zastáva názor, že sadomasochistické praktiky a ani žiadne iné

sexuálne deviácie nie sú všeobecne prijatou a akceptovanou spoločenskou normou a nemôžu byť považované za zdravú sexuálnu aktivitu, a preto odvysielanie príspevku o týchto praktikách a aktivitách informujúceho musí zohľadniť okrem formy a obsahu i čas odvysielania.

Predmetný príspevok neobsahoval žiadne upozornenia na možné negatívne následky tohto spôsobu života a zárobku a nie dostatočne bolo ošetrované nebezpečenstvo spôsobu sadomasochistických praktík, taktiež forma spracovania príspevku (určená pre dospelých) mohla mať negatívny vplyv na vývoj maloletých.

Práve uvedená nedostatočnosť výstrahy pred takouto sexuálnou aktivitou v zmysle prezentovaných scén pre neschopnosť maloletých, predovšetkým z dôvodu ich nízkeho veku a malých životných skúseností, pochopiť podstatu daného programu, môže spôsobovať osvojenie si tohto spôsobu života prezentovaného „skôr komicko-zábavným spôsobom“.

Posúdením tejto skutočnosti potom z dôvodov uvedených v zákone dospel najvyšší súd k záveru, že uvedený program založil pochybnosti o vhodnosti vysielania pred 22.00 hod., a preto mal byť príspevok odvysielaný v čase od 22.00 hod.. Ak tak navrhovateľka neurobila, porušila povinnosť stanovenú v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.. Navrhovateľka súčasne aj nesprávne označila predmetný program piktogramom nevhodné pre maloletých do 12 rokov, pretože, ako správne uviedla odporkyňa, mal byť príspevok označený ako nevhodný do 18 rokov. Ponechala teda posúdenie na maloletých bez akéhokoľvek poučenia a návodu.

Uvedenými skutočnosťami navrhovateľka naplnila skutkové podstaty správnych deliktov podľa § 20 ods. 3, ods. 4 a ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. (v znení platnom do 31.12.2007) a preto najvyšší súd dospel k názoru, že sankcie uložené odporkyňou podľa § 64 ods. 1 písm. d/ a ods. 2 v spojení s § 67 ods. 3 písm. c/ a ods. 5 písm. d/, cit zákona (v znení platnom do 31.12.2007) boli oprávnené.

Dôvody pre stanovenie výšky pokuty dostatočne vyplývali z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a podľa názoru súdu nevybočili z medzí stanovených príslušným ustanovením zákona. Odporkyňa pri stanovení výšky pokuty zdôraznila predchádzajúce porušenia zákona navrhovateľkou podľa konkrétnych prechádzajúcich rozhodnutí, pričom ustálenie výšky pokuty v rámci zákonom určeného rozpätia, či sadzby je zásadne otázkou správneho uváženia a súd podľa § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správneho uváženia), preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených odvolacích dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

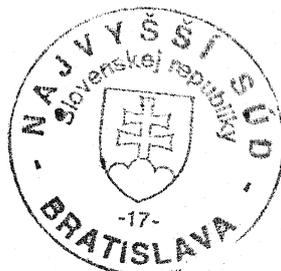
Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka nebola v konaní úspešná vznikla jej v zmysle § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov poplatková povinnosť, na splnenie ktorej ju najvyšší súd podľa § 5 ods. 1 písm. h/ uvedeného zákona zaviazal. Výška poplatku bola stanovená podľa pol. 10 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešnej navrhovateľke nepriznal právo na ich náhradu. Odporkyňa právo na náhradu trov konania nemala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 12. februára 2008

Za správnosť vyhotovenia:

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

